

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.74/2017/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. február 02. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A folytatólagosan elkövetett parancs iránti engedetlenség vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. július 04. napján kihirdetett 42(II.)Kb.1673/2016. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. július 04. napján kihirdetett 42(II.)Kb.1673/2016. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett parancs iránti engedetlenség vétsége miatt 200 napi tétel, napi tételenként 1.000,-forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 4 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett bármely részlet meg nem fizetése esetén az egész hátralék egy összegben történő esedékessé válásáról.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette. A vádlott irány megjelölése nélkül, védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.606/2017/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a bizonyítékokat megvizsgálta és mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a történeti tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Hivatkozott arra is, hogy az eljáró katonai tanács az indokolási kötelezettségének is eleget tett, így a mérlegelésen alapuló megalapozott tényállás megváltoztatására nincs törvényes ok, ezért a tényállást felmentés érdekében támadó védelmi fellebbezés nem vezethet eredményre. Rámutatott arra is, hogy a bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette annak katonai bűncselekményét. Mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során is helyesen értékelte az enyhítő és súlyosító körülményeket, és törvényes, egyben méltányos jogkövetkezményt alkalmazott, ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A vádlott védője utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben fellebbezését továbbra is fenntartva elsődlegesen a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta arra hivatkozással, hogy a vádlott nem cáfolható védekezésére tekintettel az ügyben írt parancsnak

gondatlan magatartása miatt nem tett eleget, amelyhez alapvetően magánéletbeli nehézségei, azokkal összefüggő fáradtsága vezetett, s mivel a parancs iránti engedetlenség vétsége csak szándékosan követhető el, magatartása legfeljebb fegyelemsértés megállapítására lehet alkalmas. Másodlagosan az ítélet enyhítésére, intézkedés alkalmazására tett indítványt, mert hivatkozása szerint a vádlott személyi, családi körülményeiben olyan változás következett be, amely lehetetlenné teszi a kiszabott pénzbüntetés megfizetését. Ennek igazolására okiratokat (egyszerűsített határozatot családtámogatási ügyben, tartósan beteg gyermekről kiállított igazolást, a vádlott feleségének személyi parancsát illetmény nélküli szabadság engedélyezéséről és a vádlott nyilatkozatát a jövedelmi viszonyok változásáról) is csatolt.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében fenntartotta az írásbeli beadványában foglaltakat. Ennek lényegét megismételve elsődlegesen bűncselekmény hiányában történő felmentést indítványozott, mert álláspontja szerint gondatlan magatartás róható a vádlott terhére és e katonai vétség csak szándékosan követhető el; másodlagos indítványa a büntetés enyhítésére, próbára bocsátás intézkedés alkalmazására irányult, amely indokolása szerint megfelelően szolgálja a vádlott vonatkozásában mind a speciális, mind a generális prevenciót.

A vádlott az utolsó szó jogán is arra hivatkozott, hogy mulasztása nem volt szándékos, a rendőri munka a hivatása. Védőjéhez csatlakozva elsődlegesen felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel teljes terjedelmében felülbírált.

Az ügy előzménye az volt, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztálya 2.Nyom.1034/2016/2. szám alatt vádiratot nyújtott be, amelyben indítványozta, hogy a bíróság a Be. 544. § (1) bekezdése szerinti eljárásban tárgyalás mellőzésével a vádlottat ítélje pénzbüntetésre. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. november 11-én kelt 42.(II.)Kb.1456/2016/4. számú végzésével a vádlottal szemben folytatólagosan elkövetett parancs iránti engedetlenség vétsége miatt 200 napi tétel, napi tételenként 1.000- Ft pénzbüntetést szabott ki. A végzést az ügyész tudomásul vette, a vádlott védője kérte tárgyalás tartását.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartva járt el. A fellebbviteli bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács nem tévedett, amikor a Be. 549.§ (3) bekezdése alapján tárgyalás mellőzésével hozott korábbi végzését hatályon kívül helyezte.

A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta. Kihallgatta a vádlottat, aki elismerte a mulasztását, de arra hivatkozott, hogy azt gondatlansága okozta. Büntetőjogi felelősségét vitatva tehát érdemi védekezést terjesztett elő. Az elsőfokú bíróság a Be. 296. § (2) bekezdés a) pontja alapján törvényesen tette felolvasással a bizonyítás részévé **tanú1, tanú2, tanú3, tanú4** nyomozati szakban tett tanúvallomását, és ismertette a releváns okirati bizonyítékokat is, köztük a vádlott jelentését, a parancsnoki kivizsgálásról készült jelentést és a bíróság által beszerzett Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő tájékoztatását. Az elsőfokú katonai tanács nem tévedett, amikor a vádlott védekezésével szemben vallomásának ténybelileg aggálytalan részei, a tanúvallomások és az okirati bizonyítékok alapján terhelő tényállást állapított meg ítélete 2. oldalán. Bizonyítékokat értékelő tevékenységéről ítélete 2. oldalának utolsó bekezdésétől a 6. oldal végéig számot adott. A másodfokú bíróság

álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, indokolási kötelezettségének eleget tett.

A vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata és a csatolt dokumentumok alapján a másodfokú bíróság a vádlott személyi körülményei és bűnügyi előélete tekintetében tartja szükségesnek kiegészíteni a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján azzal, hogy: „A vádlott napján született ... utónevű gyermekénél időközben autizmusprektum-zavart állapotot kapott meg, amelyre tekintettel ugyancsak hivatásos állományú felesége részére 2017.08.01. napjától illetmény nélküli szabadságot engedélyeztek, így azóta egyedüli családfenntartó.”, továbbá: ”A vádlottat a Pest Megyei Bíróság a 2011. január 31. napján jogerős 18.B.32/2010/84. számú ítéletével társtettesként, hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás bűntette miatt 150 napi tétel, napi tételenként 500 forint pénzbüntetésre ítélte.”

E kiegészítéssel a tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és felülbírálatra alkalmas.

A másodfokú bíróság nem találta alaposnak a vádlott és védője által a felmentés érdekében előterjesztett fellebbezéseket.

A Be. 351. § (1) és Be. 352. § (3) bekezdése alapján megalapozott ítélet esetén nincs lehetőség a másodfokú eljárásban a bizonyítékok újraértékelésére. Nem merültek fel továbbá olyan új tények és bizonyítékok, amelyek alapján a másodfokú bíróság további bizonyítási eljárás lefolytatását tartotta volna szükségesnek. A rendelkezésre álló bizonyítékok - egyezően az ítélet 5. és 6. oldalán 10 pontban kifejtett értékeléssel - a szándékos elkövetést támasztják alá. Az előzőek alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a másodfokú eljárásban is irányadó, ezért a vádlott és védője által a bizonyítékok újraértékelése útján eltérő tényállás megállapítására és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét is. A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú katonai tanács ítélete 7. oldalán kifejtett jogi értékelő tevékenységgel. A vádlott belenyugodott cselekménye lehetséges következményeibe, tehát magatartása nem gondatlan, hanem eshetőleges szándékkal elkövetett volt. A vádlott azzal a magatartásával, hogy a szolgálati parancssal két időpontban mulasztása révén szembehelyezkedett, megvalósította a Btk. 444. § (1) bekezdésébe ütköző függelemsértő katonai vétség törvényi tényállási elemeit. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a folytatólagos elkövetést is.

A vádlott büntetésének enyhítése érdekében előterjesztett védői fellebbezést a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe a bűnösségi körülményeket.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban a vádlott fentebb részletezett személyi körülményeiben bekövetkezett változások lehetővé teszik megrovás intézkedés alkalmazását. A további időmúlásra is figyelemmel a terhére rótt bűncselekmény az elbírálás időpontjában ugyanis oly csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a legenyhébb büntetés kiszabása is szükségtelen. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést a Btk. 64. § szerinti megrovás intézkedésre enyhítette.

A másodfokú bíróság felhívja a vádlott figyelmét arra, hogy a jövőben tartózkodjon jogellenes cselekmény elkövetésétől.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. február 02.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. február 02.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke